Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts
ZEVENDE JAARGANG
29-5-52

KUIFJE

22
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

OVER TWEE WEKEN:

DE AVONTUREN VAN

David Balfour

van JACQUES LAUDY,
naar de roman van R.-L. STEVENSON

IN DIT NUMMER:

*

De Papoea's vallen aan!

*

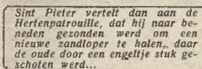
De King-Sail
verhaal van
John Flanders

(Wordt voortgezet.)

Jullie krijgen het woord

GENOEG HUISWERKEN EN LESSEN !

MIJN beste Kuifje, kun jij daar niet eens wat aan veranderen ? We krijgen steeds meer huiswerken en lessen, en examens voor te bereiden. We houden het niet vol ! — Brieven met dergelijke aanhef krijg ik regelmatig. Zelfs ouders maken er soms hun beklag over dat er op school te veel geëist wordt inzake huiswerken en lessen van hun kinderen. Zou dat probleem niet kunnen opgelost worden door bij voorbeeld het huiswerk af te schaffen, stelde een vader me onlangs nog voor.

Marcel D. van Brussel heeft het ook tegen het huiswerk. Hij schreef me : « Ik heb thuis geen eigen kamertje en zou liever een uur langer op school blijven om thuis geen huiswerk meer te moeten maken, want mijn kleine broers en zusjes kunnen niet stil zitten en maken bijna even veel lawaai als de radio. »

« Ik vind dat de straffen die we krijgen meestal veel te lang en nutteloos zijn. Meent men dan werkelijk dat we beter of verstandiger zullen worden met regelmatig enkele tientallen bladzijden uit een of ander handboek over te schrijven ? Ik meen dat er toch intelligenter straffen moeten bestaan, die nuttiger zijn en ons minder tijd doen verliezen... » Zo schreef Eugeen V. van Laken.

Monica W. van Oudergem trekt van leer tegen de overladen schoolprogramma's. « We hebben zoveel stof te herzien voor onze examens dat het rechtuit gezegd bijna niet meer mogelijk is om die stof goed te kennen. En ik zeg dat met des te meer vrijheid, daar ik steeds bij de drie eersten van mijn klas ben. Vóór elf uur 's avonds kan ik in de examentijd niet gaan slapen. En van mijn vrije namidddag en Zondag blijft er niet veel over na de studie. Hadden onze ouders ook zo'n overladen programma's op school ? Ik geloof het niet. »

Al deze brieven hebben me op het idee gebracht, eens een groot onderzoek in te richten onder onze lezers over deze actuele vraag : het overwerk op school. Bestaat het werkelijk, of is het maar een uitvinding van leerlingen die doorgaans liever lui dan moe zijn ? Al wie nog naar school gaat zal daar wel een eerlijke opinie over hebben. Daarom vraag ik : zijn de klachten die ik hoger publiceerde, al dan niet gegrond ? Hebben jullie inderdaad te veel huiswerk en lessen, en overladen programma's ? Achten jullie een verandering wenselijk en hebben jullie soms voorstellen klaar ?

Al de Kuifje's lezers van 7 tot 77 jaar, zonder onderscheid, zowel de leerlingen als de leraars, leraressen en ouders, worden uitgenodigd aan dit groot openbaar onderzoek JULLIE KRIJGEN HET WOORD deel te nemen. Schrijf me zonder omwegen wat jullie er over denken. Namen of adressen zullen niet in ons blad gepubliceerd worden.

Ik verwacht zeer veel inzendingen !

Kuifje

De KUIFJE's BON staat op de producten van de volgende firma's :

DE CHOCOLADE
DE PRALINEN
DE BISCUITS
DE TOFFEES

MARGARINE INA
HET BROODSMEERSEL CHOCOSWEET
TOILETZEEP KUIFJE
HUISHOUDZEEP PALMEX
OOK DE TAFELOLIE PRINSOR
VAN

PALMAFINA

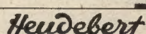
DE CONFITUREN EN FRUITSIROOP

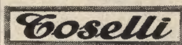
DE DIEPGEKOELDE GROENTEN EN VRUCHTEN

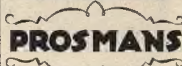
DE BESCHUITEN

DE DEEGWAREN

DE SIROPEN
PRINCE DE LIEGE

EN
HET WEEKBLAD
KUIFJE

KUIFJE (weekblad) — Redactie, Publiciteit : Lombardstraat, 24, Brussel — P.C.R. : 1909.16 — Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc — Gedrukt in België door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon. : fl. 3,50 per kwartaal.

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Cori gaat als scheepsjongen mee met het admiraalschip van Piet Hein. De vloot kreeg de opdracht Boudewijn Hendricksz te zoeken en langs de kusten van Zuid-Amerika te opereren...

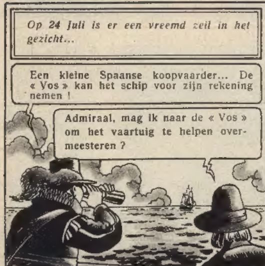

(1) Karwats met negen riemen, waaraan loden bolletjes bevestigd zijn.

(Wordt voortgezet.)

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Hassan en Kaddoer vielen, in het kasteel van de la Veranda, in een cel zonder deuren of vensters. Hassan houdt de smaragden in de hand...

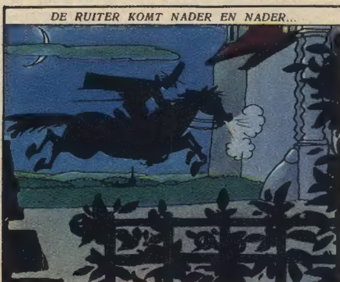

Tijl Uilenspiegel

Een onbekende man is er in geslaagd zijn achtervolgers kwijt te spelen. Hij loopt recht naar de hut van Kathelijne...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

(Wordt voortgezet.)

Ras Lipari Mahonen voelt zich in Europa niet meer veilig en besluit naar zijn vaderland terug te keren. Zijn juwelen, ondermeer de Platina Kat, stelt hij onder de hoede van Colerette, de beroemde detective. De Ras en zijn gevolg, de detective, Jaak, Marina en Sidonie schepen in op de « Ruiten Aas ». Op een nacht waagt Mijnheer Twaalf, hoofdman van de dievenbende, een aanslag op de Platina Kat. Verrast door Jaak, vlucht hij in de kajuit van Sidonie. Deze laatste wordt aan de handen gekwetst. In de haven van Port-Saïd, stapt Colerette aan wal en wordt aangehouden door de politie. Jaak onthult het feit, dat de gevaarlijke Mijnheer Twaalf niemand minder dan Sidonie is. Sidonie vlucht, doch wordt op de kaai gevangen genomen door Colerette...

IEDEREEN KRIJGT LOON NAAR WERKEN

IN het Lesseps-Palace werd er een groot feestmaal aangericht ter ere van Colerette. De Ras zelf had het voorzitterschap op zich genomen. Hij verscheen dan ook in groot ornaat, d.w.z. een groene das versierde zijn smoking in plaats van de alledaagse rode. Aan zijn rechterhand zat de held van het feest en aan zijn linkerzijde de kleine prinses Balkis in een zilveren badpak en een diadeem van struisvogelveren. De chef van de Egyptische politie, Laitance, de operadirekteur, Tifon Palamos, de kamerheer en luitenant Morovitch hadden eveneens een ereplaats.

De pers van Port-Saïd had een eerbiedwaardig aantal vertegenwoordigers gezonden, de Ethiopische kolonie was voltallig en ook de bemanning van de *Ruiten Aas* zat aan de rijk beladen feestdis. De volgende dag zou de paketboot de reis voortzetten onder de bewaking van de Paleiswacht van de Ras, die de zware verantwoordelijkheid van Colerette had overgenomen.De Paleiswacht zou het echter heel makkelijk hebben, want in een havenkroeg had men de hand kunnen leggen op de voltallige bende van Dubbel-Zes.

Wachters, gewapend met machinegeweer en handgrenaten stonden opgesteld rond een marmeren voetstuk waarop de Platina Kat rustte. Iedereen bekeek het « wonder » met grote ogen, te meer daar het juweel zoveel sensatie, zoveel herrie had teweeg gebracht.

Aan een hoek van de tafel, tussen de stewards en de reporters waren Jaak en Marina verzeild geraakt. Ze verkeerden beiden in opperbeste stemming. Jaak had in zijn buurman een fanatiek liefhebber van algebra ontdekt. Marina deed zich aan het lekkers te goed en tussen twee schotels in vond ze de tijd een uiltje te vangen, ook al zei Juffrouw Gachvili van tijd tot tijd berispend : « Eten in bed en slapen aan tafel, doen alleen onopgevoede snaken ! »

De chef van de politie oordeelde het zijn plicht aan Colerette van naaldje tot draadje te vertellen hoe Sidonie zich gedroeg in de gevangenis. Reeds driemaal had de oude gepoogd te ontsnappen. Ze had ook een mosterdvoetbad gevraagd en maakte zich zorgen over de kanarie. De oude, die heel wat misdaden op haar geweten had, koesterde een bijzondere en echte genegenheid voor Colonel. Deze laatste bekommerde zich niet om dat alles en stapte waardig over de lange tafels. Hij pleegde een aanslag op het diploma van Colerette, dat deze laatste door de Ras met de Ster met negen en twintig takken plechtig overhandigd was.

— Deze Ster verleent je het recht Zijne Hoogheid, de Koning der Koningen, een snuif tabak aan te bieden, zo had Ras Lipari Mahonen zijn toespraak besloten, en hij had terwijl drie kleine buigingen naar het Zuiden gemaakt.

Iedereen was opgestaan uit eerbied en op een wenk van de Ras hadden de bedienden alle stoelen weggetrokken en vervangen door stoelen-met-muziek. Toen de genodigden weer plaats namen, zetten zij het mechanisme in beweging en chaotische klanken vulden de zaal. Het gezamenlijk effect was echter niet zo kwaad. Na vijf minuten brak het concert plotseling af en iedereen schaterlachte. Dat was het allerlaatste snufje van de Ras en hij straalde van tevredenheid om het welslagen van zijn opzet. Heel vergenoegd haalde hij de kaarten, die hij van Adelbert Maldefeu gekocht had, te voorschijn en trok een kaartje met de hoofdredacteur van *De Kleine geïllustreerde Krant*.

Colerette had met onbeweeglijk gezicht de zeven redevoeringen aanhoord die speciaal afgestoken waren om zijn moed, zijn wijsheid en zijn doorzicht te roemen. Nu was het zijn beurt om een woordje te zeggen :

— Dames en Heren, begon hij joviaal, een detective hoeft slechts één eigenschap te bezitten en dat is : de gave ! Heeft hij die niet, dan zal hem niets gelukken, zelfs al heeft hij een lucide geest en een ijzeren hart. Heeft hij « de gave », wel, dan mag hij bang, dom en besluiteloos zijn — de termen zijn natuurlijk een beetje overdreven, ik wil slechts een voorbeeld geven — hij behaalt toch de ene overwinning na de andere. Het toeval wil nu dat ik deze « gave » bezit. Ik heb dus geen verdienste, wanneer ik die beruchte Mijnheer Twaalf geknipt heb, alhoewel dit vreselijk moeilijk was, gezien het feit dat de bandiet aan mijn zijde leefde en niemand minder was dan m'n huishoudster. Indien ik reeds vele, vele bandieten gevangen nam en ik er niet aan denk thans op m'n renten te gaan leven, moeten jullie mij daarom niet feliciteren. De gave, de gave is alles ! Zijne Hoogheid de Ras was zo vriendelijk op mijn gezondheid te drinken, ik hef m'n glas op de gave ! De kostbare gave ! Met deze gevoelens, Dames en Heren, drink ik ook op mijn volgend slachtoffer !

Een man begon voor al de andere genodigden luid in de handen te klappen : Jean, de kamerknecht, die speciaal was overgekomen om het feest ter ere van zijn baas bij te wonen. Een geestdriftig handgeklap en hoerageroep barste toen los. Prinses Balkis klapte niet in de handen, dat vond ze te gemeen. Om haar blijdschap en enthousiasme te tonen, blies ze op een rietfluitje.

Na het banket namen Jaak en Marina afscheid van het negerprinsesje en gingen dan met hun oom de stad in. Colerette had de dikke check, die de Ras hem ter hand gesteld had, zorgvuldig geplooid in zijn portefeuille gestopt...

— Kinderen, zei hij, als we eens zo snel mogelijk terug naar Brussel gingen ? Een beetje rust zal me deugd doen. M'n hersens zijn erg moe. Zes weken lang denken, zich inspannen, piekeren, zorgen, is geen kleinigheid ! Ha, maar jullie weten daarvan niets. Jullie hebben zes weken lang geluierd, gespeeld en kattekwaad uitgehaald...

— Dat is waar, oom, antwoordde Jaak.

— De spons over alle jullie dwaze grappen, ongelukkige tussenkomsten en onhandige initiatieven. Ten slotte is alles goed afgelopen. Doch wat al moeilijkheden hebben jullie streken me gegeven !

— Dat is waar, oom, antwoordde Marina.

— We zullen er niet meer over praten, want : einde goed, al goed. Maar pas op voor een volgende keer.

— Heeft die toch een lef ! floot Marina.

— Maar een gouden hart, floot Jaak.

— Hou op met dat gefluit, het is een belachelijke gewoonte, zei Colerette.

Ze gaven elkaar de hand en liepen naar het vliegveld van Selim Hagar. Het vliegtuig stond klaar om hen weer naar hun oude, trouwe stad te brengen...

EINDE

Ze gaven elkaar de hand en liepen naar het vliegveld.

Volgende week : EEN HEEL JAAR VACANTIE — Nieuwe roman van YVES DUVAL

DE AUTEUR VAN ONZE NIEUWE ROMAN IS MAAR 17 JAAR OUD !

YVES DUVAL, een Brussels collegestudent, publiceerde in het nummer van KUIFJE van 20 April 1950 zijn eerste verhaal : « De man die de staart van zijn hond liet kortknippen. » Het viel mee en hij bleef niet bij zijn zijn proefstuk, want sindsdien publiceerden we reeds verschillende verhalen van zijn hand. De titel van zijn jongste verhaal luidde : « Paasvacantie op Ravendonk. »

Thans verschijnt zijn eerste roman : « EEN HEEL JAAR VACANTIE. » Hoe Yves Duval op het idee gekomen is om reeds een roman te schrijven ? Wel, hij is assistent-welpenleider en moet voor zijn onverzadigbare welpenhorde lange verhalen vertellen en hij vroeg zich af waarom zou ik die nu ook niet neerschrijven ?

De helden van zijn roman zijn jongens van zijn leeftijd. Hij kent zijn « modellen » door en door in hun dagelijks leven. Yves Duval ging zo sterk in zijn verhaal op, dat hij ons verzekerde zich bij het schrijven meer dan eens te hebben afgevraagd, of zijn verhaal nu al dan niet verzonnen was. We hebben veel genoegen beleefd aan de lectuur van zijn boeiende geschiedenis en zijn er van overtuigd, dat jullie er ten minste even veel plezier zullen aan beleven !

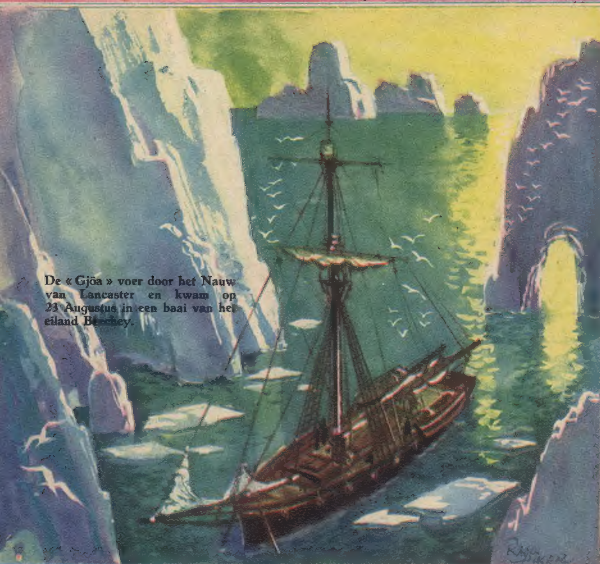
De jonge schrijver met zijn lievelingskat.

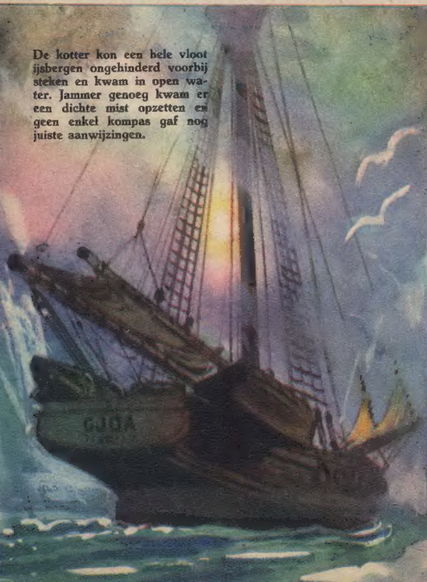
De Ontdekkingsreizen van ROALD AMUNDSEN

DOOR RAOUL AUGER NAAR HET BOEK VAN E. PEISSON

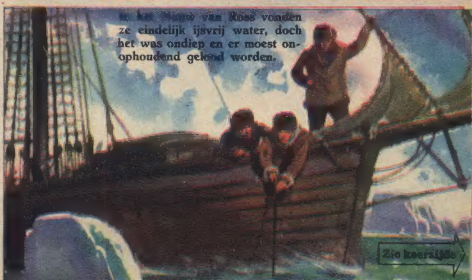
Roald Amundsen ging met een handvol vrienden scheep om op het schiereiland Boothia de invloed van de magnetische pool te bestuderen...

Zie keerzijde

Op zekere dag brak er brand uit in de machinekamer. Gelukkig kon men het vuur spoedig doven. In het ruim waren niet minder dan zesduizend liters petroleum opgeslagen.
grote ramp werd verme

Er werd een sloep uitgezet om de kotter vooraf te varen en de juiste weg aan te wijzen, want het werd langsom gevaarlijker in het ondiepe water...

Toch strandde de « Gjöa » ten Noorden van het eiland Matty en een deel van de cargo moest aan land gezet worden, om te beproeven het schip vlot te maken...

mundsen liet het
nker zakken en het
chip langzaam om
n as draaien...
– Zo komen we weer in hoge zee !

Doch met de vloed stak er een hevige wind op, de « Gjöa » schuurde met de kiel over de grond en het gevaar was ernstig.

De zeilen werden gehesen en de motor aan gang gezet. Tevergeefs. Er moesten nog kisten aan wal gebracht worden om de last te verlichten. Eindelijk schoof de kotter met vreselijk gekraak van de rots...
GJOA
17

Langs de kust van het schiereiland Boothia, nabij de Kaap Christiaan Frederick, zocht Amundsen een veilige haven...

Daar, aan open ree, werd de « Gjöa » door een vreselijke storm verrast. Het was niet meer mogelijk naar zee te stevenen, schip en bemanning moesten de torenhoge golven trotseren...

mundsen liet twee ankers gooien
n de « dan » werd aan gang
ezet om de drukking op de ket-
ngen te verminderen...

Vijf nachten lang waakten de zeven mannen en luisterden angstig en gespannen naar het geraas van de storm...

... en het gebrom van de motor. Zal hij niet stil vallen ? Zullen de kettingen niet breken of de ankers niet los raken ?...
(Wordt voortgezet.)

WIE ZOU JE REDDEN ?

JE bent aangespoeld op een klein eiland met een vijftal mensen. Er is een FILOSOOF, door wiens werken de mensen schoner leren leven; een GENEESHEER die een geneesmiddel uitgevonden heeft dat een verschrikkelijke ziekte overwonnen heeft; een groot KUNSTENAAR, wiens werken het leven van millioenen mensen aangenamer maken; een GELEERDE, wiens werken het dagelijks leven comfortabeler maken en de vijfde is een GENERAAL die een vijandelijke aanval triomfantelijk zou kunnen afslaan.

Je bent er in geslaagd een vlot te bouwen voor twee personen. Je zult dus één van de vijf personen kunnen redden. Wie zul je de kans geven ?

Zo luidde de jongste vraag van onze openbare onderzoeken.

Uit de talrijke antwoorden blijkt vooreerst dat onze lezers de geneesheer waarderen en zijn rol als de edelste en nuttigste aanzien.

De redenen die opgegeven worden om de voorkeur te verantwoorden, zijn zeer uiteenlopend. Men hoeft maar eens even de antwoorden van de redders van de filosoof onderling te vergelijken. Opvallend is het klein aantal deelnemers dat zich over de kunstenaar ontfermt. In zijn geheel genomen blijkt dit onderzoek zeer interessant en de rangschikking — op de plaats van geneesheer na — verrassend. Al onze winnaars ontvangen een album van Suske en Wiske.

★

Vaartwel ende levet scone

AAN de filosoof en de geneesheer zou ik het vlot afstaan. Zij immers kunnen de wereld samen beter maken dan ik.

Vaarwel, geneesheer, verzacht de pijnen van de lijdende mensen, denk niet eerst aan uzelf, maar aan de anderen.

Vaarwel, filosoof, leer de wereld, en vooral ons volk, schoner leven, leer ze elkaar beminnen en offeren voor mekaar.

Verwezenlijk de droom van ons, jonge mensen : deze wereld beter te maken.

Vaartwel ende levet scone ! (Eric Ponette, Ronse.)

Ik zou de geneesheer een kans geven

WAAROM ? Wel, iemand die reeds zovele mensenlevens gered heeft door die verschrikkelijke ziekte te overwinnen en die nu zelf in nood is, verdient wel gered te worden. Denk je niet ? *(Baudewijn de Laere, Kortrijk.)*

Ik zou de geneesheer meenemen

ALS ik een van de vijf schipbreukelingen kon meenemen, zou ik natuurlijk de geneesheer uitkiezen. Hij is, mijns inziens, het nuttigst voor de mensheid. Van de gezondheid van de mensen hangt veel af. Wat moet er van het land geworden waarvan de generaal ziek is ? Hoe moet een kunstenaar werken als hij ziek is ? En al die anderen ? Ik zou de geneesheer de kans geven lijdende mensen te genezen. *(P. van Berkel, Rotterdam.)*

Ik kies de geneesheer

DE filosoof heeft het meeste waarde op geestelijk gebied, maar aangezien de mensen toch niet te verbeteren zijn, komt de geneesheer op de eerste plaats, daar hij voor de samenleving het nuttigst is. De andere personen staan ver onder de eerst genoemde. *(Guido Joris, Schoten.)*

Moest dit aan mij voorvallen...

zou de geneesheer de gelukkige man zijn. In tegenstelling met de generaal redt de dokter vele mensenlevens, terwijl de generaal vele mensenlevens vernietigt, ook door een aanval af te slaan. De geneesheer met zijn ophefmakende uitvindingen zal in vele huisgezinnen, het door ziekte verloren geluk, terug schenken. De generaal daarentegen zal vele gezinnen in verdriet en armoede dompelen door zijn eeuwig oorlog voeren. *(Wilfried Dereere, Torhout.)*

Ik vroeg het

de geleerde, maar hij wou niet mee, daar hij het vlot niet comfortabel genoeg vond. De generaal kwam ook niet mee, want hij moest het eiland nog verder veroveren. De filosoof zocht de eenzaamheid, en verkoos dus op het eiland te blijven. De kunstenaar-schilder liet ik maar schilderen (in letterlijke- en figuurlijke betekenis). Ten slotte kon ik nog maar alleen de dokter redden, en ik meen, dat dit nog de beste oplossing was, daar hij met zijn geneesmiddel nog duizenden mensenlevens zou kunnen redden. *(Jozef de Preter, Mechelen.)*

Dat zou een moeilijke affaire zijn

IK zou de filosoof meenemen en weet ge waarom ? Wel, de geneesheer zou, moesten er bij de overblijvenden zieken zijn, ze kunnen genezen, de generaal zou ze kunnen verdedigen en de geleerde zou alles comfortabeler maken, terwijl de kunstenaar hun het leven zou veraangenamen. Ik zou de filosoof redden, want wat kunt ge met die man doen ? Zodra ik in veiligheid was, zou ik hulp halen voor de anderen. *(Willy Lahaye, Brugge.)*

De geleerde zou het opknappen

IK zou de geleerde naar mijn vlot doen komen en hem vragen een uitvinding te doen om zes man veilig op een vlot van twee personen te brengen. Dat zal niet gaan, denkt u ? Kijk dan maar eens naar onze autobussen! Daar is zo gezegd plaats voor X mensen, maar als het spant zitten er wel driemaal meer op, en de bus bolt toch ! *(Freddy Rottiers, Brugge.)*

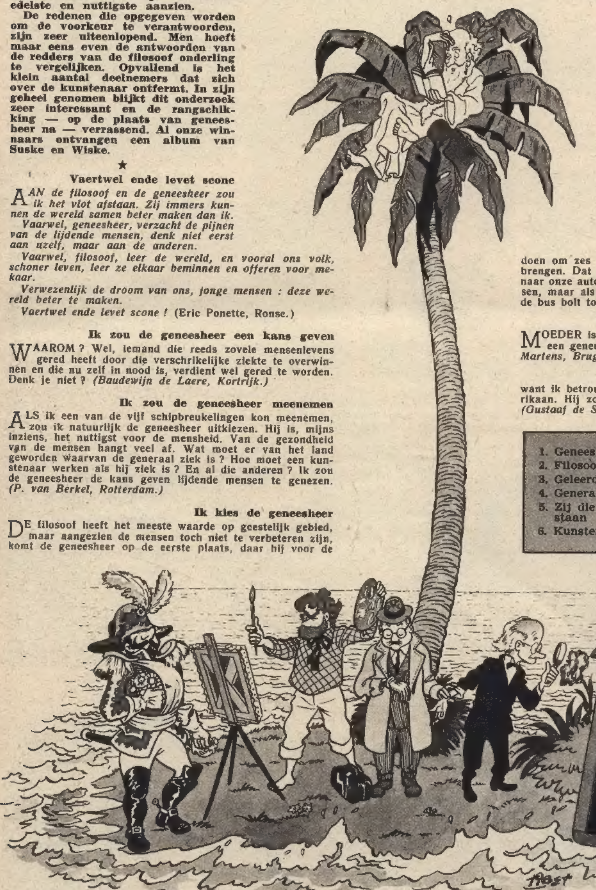
Waarom ik de geneesheer zou redden ?

MOEDER is al een hele tijd ziek, en dan beseft men wat een geneesheer is die een ziekte kan genezen. *(Laurent Martens, Brugge.)*

Ik zou de generaal redden

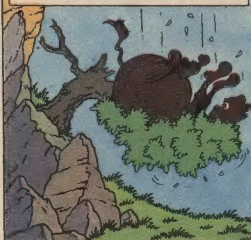
want ik betrouw voor ons land noch de Rus, noch de Amerikaan. Hij zou ze ten minste op afstand kunnen houden ! *(Gustaaf de Seck, Brugge.)*

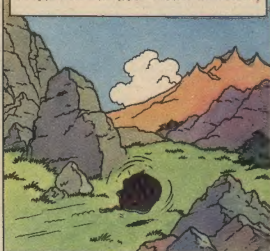
1. Geneesheer	52,3 %
2. Filosoof	17,4 %
3. Geleerde	12,7 %
4. Generaal	9,3 %
5. Zij die hun eigen plaats zouden afstaan	4,9 %
6. Kunstenaar	3,4 %

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

De proefraket, die om de maan moest vliegen, werd afgeschoten. Op haar terugweg werd ze door onbekenden uit de normale koers gedreven. Op dit ogenblik beslisten onze vrienden de raket te laten ontploffen...

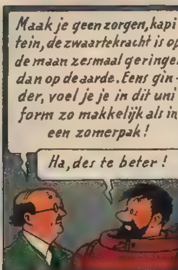

(Wordt voortgezet.)

Weet je wat een King-Sail is ? 't Is een koning-zeehond. Rond de nek draagt hij een dofrode kring, veel gelijkend op de halsband van een dog van rijke lui.

Hij is een zeldzaam dier, en ik ken robbenjagers die dertig jaar lang de zeven zeeën doorvaard hebben, zonder er één te ontmoeten !

De natuurkundigen bieden er een grote prijs voor, die evenwel de vissers niet erg aantrekt, want ze aanzien hem voor een gevaarlijk toverdier.

TOEN Frey Stone zijn kleine lading helbot te Banff afwierp, vond hij de wereld der vissers aldaar op stelten :

— Een King-Sail ! Men heeft een King-Sail in de Dornoch gezien !

Frey trok de schouders op. De Dornoch Firth is een grappig water, waar nu eens de zeeslang verschijnt, de kleinzoon van de legendarische Kraken, een zeemeermin of een monster in de aard van dat van Loch-Ness.

Doch, Mac Tavish, de schipper van de **Kingfisher**, een vroom man, die de leugen verafschuwde, zei heel ernstig :

— 't Is de volle waarheid, Frey, doch 't is in de Dornoch niet dat hij gezien werd, maar meer in 't Noorden, in de Pentland.

— Waarom heb jij, die van Wick komt, dus in de buurt, hem niet nagezeten ? Je bezit netten zonder weerga, die de snuiter niet zou kunnen stuk maken, indien hij er in verward geraakte.

— Ik zou het voor geen fortuin doen, Frey ! De King-Sail is een toverdier ! Ik ga die liever uit de weg.

Frey Stone geloofde ook aan niets horen wil, terwijl op dit tijdstip van het jaar, de vangst goed kan zijn op de Doggersbank. We zouden er onze laatste stuiver kunnen bij inschieten.

Doch Bunny, die op een robbenvanger gevaren had, sprak op zijn beurt :

— Op dit tijdstip ook, verschijnen de zeeleeuwen in de wateren der Orkneys, daar laten ze zich graag dragen door de stroming van de Pentland, en kapelaan nemen ze graag voor lief. Ik heb nimmer een King-Sail gezien, maar weet toch dat hij het gezelschap der zeeleeuwen verkiest boven dat van de gewone robben.

Gewoonlijk vonden de woorden van Bunny inslag bij Frey en Quentin; de dundee zette al zijn doek uit en trok naar het Noorden, naar de Pentland. Het weder was ongunstig, een grimmige cat-nose, de gevaarlijke noordwesterwind, vermoeide de kleine **Eagle** zeer. Een kwade windstoot haalde zijn kluiver weg, en deed hem geweldig veel water slikken.

Vier volle dagen verliepen, alvorens de zeelieden, het vuur van Ducansby, op het uiterste punt van de Pentland-Firth zagen pinken.

Ondertussen, leden drie gezinnen te Peterhead, gebrek.

Een schuit van Pomona naderde de dundee onder de wind, en werd door Frey aangepraaid :

— Heb je zeeleeuwen gezien?

— Er zijn er, maar ze zwemmen op naar Westra, de banken van de kapelaan achterna, die zich noordwaarts richten.

— Door de schuld van de cat-nose, bromde Bunny, we zetten koers naar Westra.

Ze voeren langs de droevige

DE KING-SAIL

de boosaardige macht van sommige zeedieren, doch hij bezat geen stevig bankkonto zoals Mac Tavish.

Met zijn broer Bunny en zijn schoonbroer Quentin, was hij eigenaar van een kleine dundee, de **Eagle**, die nauwelijks genoeg opbracht om hun drie gezinnen te voeden, en hij wist dat de Deense natuurkundigen, een reuze premie boden voor wie een King-Sail bemachtigen kon. Hij sprak er met Bunny en Quentin over.

— In de Pentland ? zei de schoonbroer. Dat is heel en al buiten onze weg, en voor 't ogenblik vangt men daar niets dan gemene kapelaan, waarvan men op de markt oosterkusten der Orkneys, vechtend tegen wind, tij en stroom, op gevaar af op een der talrijke blinde klippen te stoten en bereikten eindelijk Rowa.

— Verlies je tijd niet met naar Westra te varen, vertelde hen een vissersbaas, de zeeleeuwen schieten als pijlen op naar Fair.

— Fair ! Halfweegs de Shetlands... ! kreunde Frey.

— Wie A zegt, moet B zeggen ! meende Bunny wijsgerig.

De **Eagle** loefde weer tegen de wind op, kraakte in al zijn binten, en voelde zich erg onbehaaglijk in deze ongewone wateren.

Eindelijk duidde de witte lijn van de kokende en blaffende branding de verre kusten aan van Fair.

Bunny schreeuwde het plots zegevierend uit :

— De zeeleeuwen !

De slanke dieren zwommen niet zoals gewoonlijk in groep, maar schenen een vreemd spelletje te spelen. Ze vormden ronden zoals dansende kinderen plegen te doen, en ze schenen er veel pret in vinden.

— Ze doen als de pauwen ! riep Bunny opeens, ze willen zich laten bewonderen door... door... wel door de snuiter die midden hun ronde zit !

De King-Sail !

Met zijn zeekijker zag Frey Stone heel duidelijk de brede rode kring rond de nek van de zeerob.

★

Toppunt van verbazing ! De zeeleeuwen sloegen op de vlucht. De koning-rob liet zijn gezellen in steek, en kwam in snel tempo op de dundee af, blaffend zoals een hond zou doen die vrienden terugvindt.

— Onnodig een net uit te werpen, zei Bunny, wiens stem van ontroering beefde, hij komt... hij komt uit eigen beweging naar ons toe !

Het zonderling dier zwom thans langs de zijde van het schip en de drie vissers hadden maar niet veel moeite om hem uit het water te tillen en aan boord te brengen.

— Heer ! riep Frey opeens, toen hij van dichtbij de nek van de nieuwe passagier bekeek.

De rode kring was van mooi soepel leder, met vergulde spijkertjes.

★

Ze stonden daar nog als bijbelse zoutzuilen naar de rob te kijken die vrolijk blaffend over het dek waggelde, toen de scherpe gil van een stoomhoorn weerklonk.

Een prachtig wit yacht, de Amerikaanse vlag in top, kwam aan bakboordzijde op de dundee af, en opeens riep een stem in een megaphoon :

— Heb je soms Rodney gezien ?

— Rodney ? vroeg Frey in zijn luidspreker.

— De tamme zeerob van Mr Matthew Morgan !

Frey Stone wankelde : de naam van Matthew Morgan was hem niet onbekend. Morgan was een van de rijkste mannen van Amerika.

— Ik geloof... dat hij... hier bij ons... is, bracht hij met moeite uit.

Een minuut later, verliet een witte yawl het fraaie vaartuig en kwam met ras plonsende riemslagen op de **Eagle** af.

★

— Twee... drie... vier beste viskampanjes, zouden minder opbrengen ! juichte Frey Stone, toen hij saam met Bunny en Quentin, het lijvig pak banknoten natelde, dat Mr Matthew Morgan hem gegeven had in ruil voor de « King-Sail ».

CHOCOSWEET • KUIFJE'S ZEEP • MARGARINE INA VAN PALMAFINA • DIETWAREN VAN DEUDEBERT • ROOMIJS FRIMA • CHOCOLADE • TOFFEES

DE KUIFJE'S BON

WIE KENT MIJ ?

X., Spa. — 200 punten in een witte omslag voor een portefeuille.
X., Knokke. — 194 punten in een blauw pakje.
X., Nieuwpoort. — 50 punten voor reeks 4 van Reinaert de Vos.
X....ertel (?), Antwerpen. — 200 punten.
X., Nijvel. — 50 punten.
X., Halle. — 850 punten in een pakje met zegel van 40 ct. De eigenaar wordt verzocht ons de beschrijving van het pakje te geven.
X., Turnhout. — 200 punten.
X., Heist op den Berg. — 50 punten en premie-coupons.
X., Mo... — 200 punten voor een portefeuille.
X., te X. — 246 punten in een rood pakje.

ONVOLLEDIG ADRES

Volgende lezers worden vriendelijk verzocht ons hun *VOLLEDIG* en *DUIDELIJK* geschreven adres te laten geworden :
C. Velghe (?), De Panne — G. Borrick — M. Debele, Lauwe — Ch. Backe of Baele, Knokke — Willy De Pril — E. de Bruyne, Gistel.

OPGELET !

● De Kuifje's bons afkomstig van Materne, Palmafina, Victoria, enz., mogen samen opgezonden worden voor dezelfde premie.
● Een gescheurde Kuifje's bon is geldig, indien men de *puntenwaarde* nog lezen kan.
● In dit nummer van « KUIFJE » staat een bon met de waarde van 1 punt. Voeg hem bij je collectie !

PREMIELIJST

	Punten
● Prentjes REINAERT DE VOS, vijf reeksen .... *per reeks*	50
● Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje A...	50
● Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje B...	60
● Prentkaarten KUIFJE, 2 reeksen van 5 prentkaarten .... *per reeks*	70
● Briefpapier KUIFJE	80
● Foto's KONINKLIJKE PRINS : verzameling uitgeput.	
● Wimpel KUIFJE in 3 kleuren	100
● Portefeuille KUIFJE	200
● Bloc-notes KUIFJE in een etui (in cuiroleine) passend bij de portefeuille	250
● Puzzle KUIFJE, klein model	350
● Puzzle KUIFJE, groot model	500
● Blokjesspel KUIFJE	500
● KUIFJE's CHROMO'S van de reeks « ZIEN en WETEN » :	
A. Vliegtuigen, reeks I	125
B. Luchtschepen, reeks II	125
C. Spoorwegen, reeks I	125

TIMBRE TINTIN 1 POINT — KUIFJE'S BON 1 PUNT

DE PETROLEUMKOORTS

Oom Ben nam Renaat en Christiane mee naar Oil City. Hij wil zelf zijn petroleum boren, doch dat schijnt niet makkelijk. In een saloon krijgt oom Ben het aan de stok met een Mexicaan...

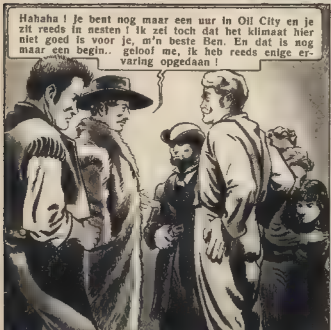
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

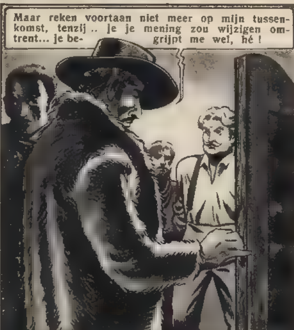

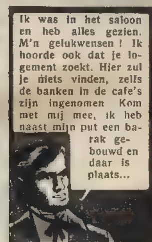

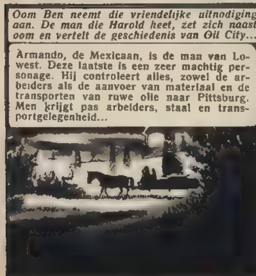

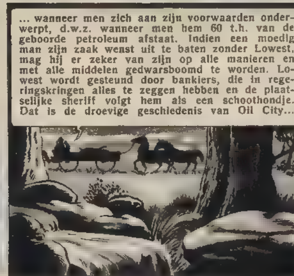

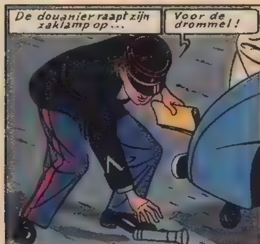
(Wordt voortgezet.)

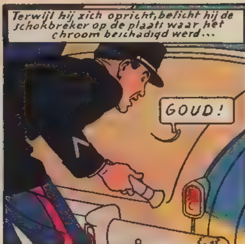
HET SEIN STAAT OP ROOD

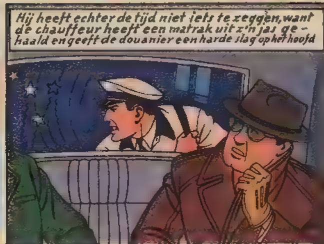
TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN J. MARTIN

Een Frans douanier doorzoekt een wagen, die van Zwitserland naar Frankrijk rijdt. Zijn zaklamp valt en botst tegen de schokbreker van de Bentley...

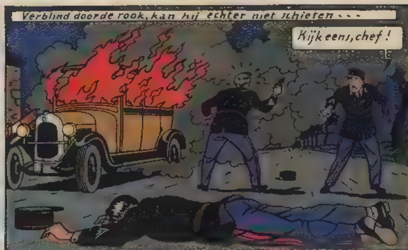

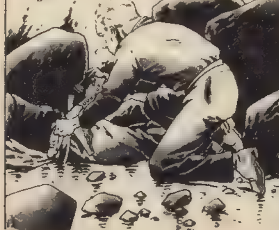
(Wordt voortgezet.)

DE MAN MET DE STALEN HANDEN

Joe, die door de Man met de Stalen Handen gevangen genomen werd, kan ontsnappen. Intussen zijn Pat en Yann op weg naar het kamp van de bandiet om de gevangenen te bevrijden...

(Wordt voortgezet.)

DRIE JONGENS in de STORM

Texten van KAPPA ED EFFE

Tijdens een twist met zijn vriend Hans, valt Pieter zo ongelukkig, dat hij het bewustzijn verliest en naar een hostipaal gevoerd wordt. Intussen wordt Hans naar een verbeteringsgesticht geleid...

Tekeningen van R. POLESE

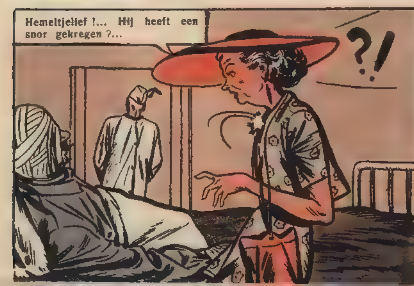

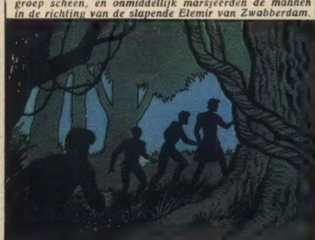

DE RING VAN GIBIL

Henk, Leentje, oom Elemir en de twee schurken, Nasir Abu en Armand, zijn op het eiland Pasjoetan toegekomen. Terwijl ze 's nacht in het woud slapen, worden ze bespied...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

(Wordt voortgezet.)

DE PAPOEA'S VALLEN AAN!

VEEL hoop om je geld ooit terug te vinden kan ik je niet geven, besloot de commissaris en hij stak een nieuwe zwarte sigaar op met een vergrootglas.

De drie gebroers Ouwendijck wisten nu waar zich aan gehouden. Jan, de jongste, wilde nog iets vragen, maar hij slikte zijn woorden in. Alsof hij de vraag geraden had, antwoordde de commissaris tussen twee diepe trekken aan zijn Brazil :

— Al wat ik jullie kan aanraden, is een baantje te zoeken als opzichters bij een mijndirectie. Zonder geld kunnen jullie hier niets aanvangen.

De drie gebroeders knikten en stapten het lage, houten gebouwtje uit. Zonder een woord te zeggen gingen ze naast elkaar naar *Het Wapen van Zeeland*, het pensionnetje waar ze afgestapt... en bestolen waren.

Op de vragen van de baas gaven ze geen antwoord. Nog steeds had geen van de drie zijn mond open gedaan. Hij die 't eerst zou spreken moest de situatie kunnen opklaren. Jan dacht soms hardop en vergaloppeerde zich zo gemakkelijk, al was hij niet de domste van de drie. Hij had zich gespecialiseerd in de delfstofkunde. Dirk, de oudste — een en dertig — vertoefde reeds meer dan tien jaar in de Oost. Mark, vier jaar jonger dan Dirk, had onlangs zijn ontslag gevraagd en gekregen bij het koloniaal leger. Wat had de drie Ouwendijck's van die uiteenlopende wegen samengebracht ? Een idee van Dirk, die er sinds jaren van droomde met zijn twee broers een nieuwe mijnontginning te beginnen op een van de Papoeaeilanden, die rijk zijn aan zilver en gouderts. Al de brieven die ze naar elkaar geschreven hadden, liepen steeds weer over hetzelfde plan. Jaren hadden ze gespaard en tot in de puntjes uitgerekend hoeveel zo'n onderneming hen zou kosten aan materieel, wapens, mondvoorraad voor een jaar, enz. Op een stomme onweersnacht op de vooravond van hun afvaart naar het Papoeaeiland was er brand uitgebroken in een huis dat aan *Het Wapen van Zeeland* paalde. Alle drie waren ze gaan blussen. Intussen had men de kans gezien hun goed verborgen koffertje te stelen. Hun onderzoek, en dat van de politie, had niets opgeleverd. Bij de pakken blijven zitten, dat was niets voor hen.

— En waarom zouden we het niet wagen om zomaar het eiland trachten te bereiken ? We zullen er niet van honger omkomen. Waar Papoea's kunnen leven, daar kunnen wij dat ook. En daarbij we hebben nog wapens en een en ander dat we kunnen verkopen. Onze paarden staan hier nog op stal, redeneerde Dirk.

Het plan werd aanvaard. De Ouwendijck's rekenden af, en zochten in de haven een bootje dat hen naar het Papoeaeiland kon brengen...

Hun eerste werk was geweest een kleine blokhut te bouwen bij het strand. Dat was natuurlijk niet onopgemerkt gebeurd. Ze voelden zich bespied door wilden, die zich maar niet lieten zien. Na twee weken was hun kamp in orde, en toen dachten ze er aan met de Papoea's contact te nemen en hun opzoekingen te beginnen. De wilden bleken niet te benaderen en toch voelden de Ouwendijck's voortdurend de aanwezigheid van de Papoea's. Het eiland was met 'n ondoordringbaar oerwoud bedekt. Er moest dus een vlot gebouwd en bij kalm weder langs de kusten gevaren om zo stelselmatig het eiland af te zoeken. Er bleef steeds een van hun drieën thuis, terwijl de twee anderen er op uit trokken om de bodemgesteltenis te onderzoeken. Eerst hadden ze gevreesd dat de achterblijver zou aangevallen worden. Maar weken aan een stuk gebeurde er niets. Jan had reeds kleine aders gevonden die de aanwezigheid van grotere goudaders aanwezen. Toen Dirk en Mark op zekere dag aan 't graven waren op een plaats die Jan ontdekt had op enkele uren varen met het vlot van de blokhut, hoorden zij plots een gil. Instinctmatig grepen zij hun revolver en lieten zich vallen. Was dat een onbekend dier, of een mens ? Een onverklaarbaar gevoel zei hen dat het geen dier kon zijn. Een valstrik ? Misschien. Behoedzaam slopen de twee broers in de richting van het geluid. Ze vonden er een kleine Papoea die zijn voet verstuikt had in een kuil. Toen de Papoea de blanken zag naderen, begon hij te kermen. Dirk en Mark droegen hem naar de open plek waar ze aan 't graven waren en verzorgden hem daar. Toen deed de wilde een poging om plotseling weg te lopen, maar pijnlijk viel hij neer. Dirk, die Maleis kende, vroeg hem waar hij woonde, maar de Papoea antwoordde niet.

— Hij verstaat immers geen Maleis, zei Mark.

— Ik zeg dat hij me wel begrepen heeft, maar niet wil of durft antwoorden.

— Laten we hem meenemen naar onze hut. Ze onderbraken hun graafwerk en vaarden naar de blokhut terug. Jan kwam hen tegemoet gelopen.

— Nu zullen de Papoe's wel komen opdagen. Ze zullen deze knaap wel komen halen !

— En ons er bij ! beaamde Mark.

's Anderendaags bleven de drie broers in de omgeving van hun blokhut. De jonge Papoea had koorts gekregen en lag in een hoek van de hut te ijlen. Dirk maakt zich niet ongerust, en voorspelde dat de koorts tegen de avond zou vallen. Ze brachten hun hut in staat van verdediging, want ze mochten nu op alles bereid zijn. En tegen het vallen van de avond doken inderdaad de eerste Papoea's in volle oorlogsuitrusting van achter de rotsen op. Onder woest krijgsgehuil stormden ze naar de hut. Mark liet ze naderen en wierp toen een paar handgranaten, die de wilden zo geweldig deden schrikken, dat ze hals over kop terug achter de rotsen vluchtten. Zouden de Papoea's een tweede maal aanvallen ? Heel de nacht stonden de drie Ouwendijck's op wacht, de wapens in de vuist. Af en toe keek Jan eens naar de jonge Papoea die op een bed lag. Zoals voorzien was de koorts afgenomen.

Plotseling suisden er brandende pijlen door de lucht.

— Dat wordt een gevaarlijke geschiedenis, mannen ! zei Mark.

— Wat nu gedaan ? vroeg Jan.

Een vunzige reuk drong door de spleten van het dak naar binnen. De eerste brandpijlen schenen hun resultaat bereikt te hebben. De wilden begonnen te huilen en schoten een hele reeks nieuwe brandpijlen.

— We moeten ons vlot zien te bereiken ! riep de oudste en hij wierp de deur open.

Een regen van pijlen vloog de hut binnen. Toen sprong de jonge Papoea recht. Hij stond in de deuropening eer de drie broers, die dekking gezocht hadden, hem dit hadden kunnen beletten. De jonge wilde schreeuwde iets in zijn rauwe taal. De drie mannen wisten niet wat gedaan. De jonge wilde ging toen langzaam naar zijn stamgenoten toe.

De wilden trokken af. Tijdens de volgende dagen was er weer geen Papoea meer te horen of te zien. Drie weken na de aanval kwam de jonge Papoea op een morgen naar de hut terug en wist aan Dirk verstaanbaar te maken, dat ze op het eiland zouden mogen blijven en zoeken wat ze wilden, indien er één van hen hem als gijzelaar naar het Papoeadorp in de bergen wilde volgen. Na lang beraad besloten de Ouwendijck's op het voorstel in te gaan, maar de grote moeilijkheid was : wie zou er meegaan ? Ten slotte was het Mark die meeging, omdat hij zich het best zou kunnen verstaanbaar maken.

Korte tijd daarop had Jan een grote goudader ontdekt, aan de andere zijde van het kleine eiland. Ze bouwden een nieuwe hut bij de ontginning en verzamelden hun eerste goudklompjes, toen er op zekere dag een Papoea kwam opdagen op hun nieuwe kampplaats met enkele kledingstukken van Mark. Hun broer was gestorven en de hoofdman van de Papoea's eiste een nieuwe gijzelaar !

Toen gingen de twee broers samen naar het Papoeadorp. Ze werden er koel ontvangen. 's Nachts wilde men hen in hun eerste slaap overmeesteren, maar ze waren op de hinderlaag bedacht en zagen de kans in de duisternis te vluchten. Aan de rand van het oerwoud slaakte Jan een kreet. Een pijl had hem de borst doorboord. Hij stierf in de armen van zijn oudste broer.

Enkele weken later werden de signalen van de overlevende Ouwendijck door een Maleis scheepje opgemerkt. Dirk werd opgepikt en keerde naar Holland terug, waar hij in een havenstadje een tabakwinkeltje opende. In de Meidagen van 1940 kwam hij bij een bombardement om het leven. Een notaris uit Rotterdam moest aan een weesjongenstehuis verschillende staven zuiver goud overmaken, samen met het plan en het ontginningsrecht voor de goudader van het Papoeaeiland. De schattenzoeker Dirk Ouwendijck had nooit van het goud willen genieten dat zijn broers met hun bloed hadden betaald.

Johan DE BRABANDER.

De grenadier VICTORIA presenteert... DE TIJGERKOOI

Het duurde niet lang of Donkey kon opgeleid worden en Johnny werd door iedereen hartelijk gefeliciteerd...

Je bent de beste acrobaat ter wereld! Ik geef je 'n contract!

En een fijn detective !

M'n beste Johnny !

Miss Lola !

Om die heuglijke gebeurtenis te vieren, stel ik voor een stuk chocolade VICTORIA te eten !

Prachtig !

Accoord !

Goed idee !

De volgende avond reeds haalt Johnny zijn duivelse kunsten aan het zweefrek uit. Een duizendkoppige menigte en ook Trevor en Miss Lola juichen hem geestdriftig toe...

BRAVO

BRAVO

BRAVO

BRAVO

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE – ADMINISTRATIE EN PULICITEIT : LOMBARDSTRAAT. 24, BRUSSEL

IN TURNHOUT WOONT EEN REUS EN TE JETTE EEN DWERG

IK voel er niets voor mij te laten bekijken, antwoordde de Turnhoutse reus — een jongen van voor in de twintig, 2,10 m. hoog meer dan 130 kilo zwaar, schoenmaat 51 — aan de impressario die hem een voorstel kwam doen om op de kermis op te treden. Toen Alfons Geerts, zo heet de Turnhoutse reus die daar bij het station woont, dertien was, begon hij plotseling zodanig te groeien dat iedereen zich af vroeg : hoe groot gaat die worden ? In enkele maanden tijd waren al zijn klederen te klein. Het was een echte ramp voor zijn moeder. En dat dan in volle oorlogstijd! Een zoon hebben die een kilootje vlees niet veel vindt voor een maaltijd, en geen drie maanden met hetzelfde kostuum kan lopen... Alfons Geerts had zijn Plechtige Communie reeds vroeger gedaan dan de andere jongens, om niet te zeer boven de rij uit te steken. Hij werkt thans op een bureel en is niet ver meer van de 2,33 m., het Belgisch record. Maar Alfons Geerts verlangt evenmin naar de titel van grootste man van ons land, als hij er iets voor voelt een circusfenomeen te worden...

TEGEN het station van Jette, bij Brussel, woont *de kleinste man* van België : mijnheer Bruyneel, in de vijftig reeds en 80 cm. hoog. Hij is getrouwd met een normale vrouw en heeft ook een zoon van normale grootte. Zijn vader en grootvader echter, die in de Pierenstraat in de Marollen woonden, geraakten ook niet boven de meter. Mijnheer Bruyneel die wel circusfenomeen geworden is onder de artiestennaam Master Thom, heeft nog vier zusters en twee broers. Hij en twee van zijn zusters bleven in volle groeiperiode steken, de anderen werden normale mensen. Master Thom heeft twee hobbies : vissen en schilderen.

AL HET WATER VLOEIT NAAR DE ZEE!...

KLOEG MRS. GUEST...

omdat ze steeds maar weer moest vaststellen, dat alleen rijke mensen nog rijker kunnen worden en armen steeds even arm blijven. Nu klaagt Mrs. Guest niet meer. Integendeel. Ze is de overzijde gaan vervoegen : onze goede huisvrouw won met de voetbalpronostiek 11.000.000 frs. in één slag. En de week daarop won ze nog eens 500.000 frs. !

Willy Vandersteen trad reeds herhaaldelijk op voor publieke televisieproefnemingen. Hier zien we hem te Brussel voor de camera, terwijl onze reporter een lezer om zijn indrukken vraagt over ons blad.

NEERLANDS' TROTS

Het vliegkampschip « KAREL DOORMAN » (genoemd naar de held van de Javazee) van 16.000 ton is bemand met 300 koppen en draagt 30 vliegtuigen.

VOORNAAM HUWELIJK

TE MAASTRICHT

VOOR enkele weken trok een originele bruiloftstoet door de straten van de Hollands - Limburgse hoofdstad Maastricht. De dochter van het circus Mullens-Bouglione trad in het huwelijk met Henry Strassburger, een andere welbekende naam uit de circuswereld. De stoet werd geopend door het circuspersoneel in groot ornaat, dan volgden wilde dieren, giraffen, olifanten, enz. De bruilofskoets werd getrokken door acht paarden. Er zullen zeker onder onze lezeressen meisjes zijn die van zo'n prachtige bruiloft dromen !

Een nieuwe Mercedes

1899

HET Mercedestype 170 S dat moderner van lijn en ruimer is dan de 170 V, werd thans ook met een Dieselmotor uitgerust zoals de 170 D. Het nieuwe type, dat van model geen verandering ondergaan heeft, heet 170 DS. Ter verbetering van de wegvastheid werd de achterspoorbreedte met 15 mm. verbreed. De maximumsnelheid is 100 km. per uur met 6,4 l. gasolieverbruik. Met een volle tank (47 l.) kan men 700 km. ver rijden.

220

1952

LEES EN VERSPREID DE POSTILJON

EEN AJAX-ENQUETE :

BEN JE EEN GOED OF EEN SLECHT FIETSER ?

Lees onderstaande vragen aandachtig en zet, naast iedere vraag die je met JA kunt beantwoorden 10 punten. Voor een MISSCHIEN of SOMS krijg je 5 en voor een NEEN of NOOIT 0 punten.

1. Heb je de wegcode reeds gelezen en ken je alle verkeersseinen ?
2. Poets je je fiets (vooral het chroom) bij je thuiskomst na een rit door de regen ?
3. Zorg je er voor dat de banden van je fiets behoorlijk opgeblazen zijn, ook wanneer je hem niet gebruikt ?
4. Weiger je, zelfs over korte afstand, met een fiets te rijden, waarvan de remmen niet perfect in orde zijn ?
5. Bedek je het zadel van je fiets wanneer je hem in de regen moet laten staan ?
6. Is je fiets uitgerust om bagage mee te nemen, zonder dat er gevaar bestaat z'n evenwicht uit de haak te helpen ? (Bagagedrager, zakken op zij van de fiets, riemen of gummibanden.)
7. Rij je de stoep op met je fiets ? (Zelfs wanneer je langzaam rijdt, kan je aldus de vork beschadigen en de kader breken.)
8. Heb je een zakje met al het nodige gerief om je fiets te herstellen ? (Sleutels, olie, lompen, rustines, gummilijm.)
9. Zijn dé ventielkleppen hermetisch gesloten en voorzien van een kapje ?
10. Wanneer je links of rechts afwijkt, steek je dan je arm uit, of geef je de richting aan met je richtingaanwijzers ? (Zo je de gelukkige bezitter bent van een *Ajax Constellation.)*

Behaal je tussen de 80 en de 100 punten, ben je uitstekend fietser. Behaal je tussen de 60 en de 80 p., ben je een goed fietser, maar dan moet je nog bijleren. Behaal je tussen de 50 en de 60 p., middelmatig. Heb je nog minder punten, zeg het dan niemand, doch tracht het beter te doen ! Bij welke soort fietsers je ook bent, de technici van AJAX, *M. Lemonnierlaan, zullen je graag alle gewenste inlichtingen en goeie raad geven.*

EEN NIEUWE NEUS IN EEN KWARTUUR !

ALLES opsommen wat men reeds uit plastic maken kan, is onbegonnen werk. Het laatste nieuws over de aanwending van plastic in de geneeskunde komt uit Wenen. Dr Eitner, die zich sinds veertig jaar in de cosmetische chirurgie gespecialiseerd, en in zijn vak wereldroem verworven heeft, kan thans voor weinig geld mensen met een mismaakte neus of slachtoffers van ongevallen die het reukorgaan geschonden hebben en nieuwe, mooie, normale neus bezorgen in plastic. De operatie geschiedt gans gevoelloos, duurt maar een goed kwartuur. De patient kan ze zelfs in een spiegel volgen en instructies geven aan de chirurg ! Met zo'n nieuwe neus kan men dan met een vrolijk gelaat verder door het leven gaan.

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN EDGARD-P. JACOBS

Maar, wat hebben onze vrienden toch? En, indien de mastaba ingestort is, wat hebben wij de vorige nacht gedaan? Ik herinner me vaag schitterende beelden... Het was ongetwijfeld een droom!

Mij gaat het precies eender! Ach, ik wil hangen als ...

O! Waar heb je die ring gehaald?

Die ring? Hemel!

Aan de ringvinger van Mortimers linkerhand schittert het geheimzinnig juweel dat Khematon hem schonk...

M'n beste vriend, ben je er wel zeker van dat het niets dan een droom was?

Ik vraag het me af!

Instinctief wenden de twee vrienden zich om naar de Grote Pyramide...

Kijk eens naar boven... Men zou zeggen dat...

Ja! Het is Abdel Razek! Wat een vreemd mens!

Maar de stem van de commissaris onderbreekt hun gesprek

Komen jullie?

Ja, commissaris!

We komen!

En terwijl sjeik Abdel Razek hen boven op de graftombe naoogt...

...zwerft de krankzinnig geworden Olrik, gelaten gehoorzamend aan het bevel dat hem gegeven werd, door de brandende woestijn een onbekend doel tegemoet...

